

Geen zorgen, deze verdoofde leeuw werd na de verhuizing gewoon weer wakker!

Foto: APF

Megaverhuizing

Door Bouwien Jansen - Zestig mensen renden eind vorige week met vangnetten, verdovingspistolen en touwen achter 160 wilde dieren aan. Was het een grote jachtpartij? Nee, een treurige verhuizing. In het zuiden van Frankrijk moest een dierentuin dicht. Het geld was op en de directeur zit gevangen omdat hij stiekem handelde in beschermde beesten. Voor alle bewoners is gelukkig een plek gevonden. Met grote vrachtwagens werden de sneeuwluipaarden, apen, leeuwen, antilopen en andere dieren naar opvangcentra en dierentuinen in heel Europa gebracht.

Van wie is deze drol?

Teckel
Tarzan?

Poep op de stoep is smerig. Dus hondenbaasjes die de boel niet opruimen, verdienen straf. Daar zijn de meeste mensen het wel over eens. Maar helaas: er staat geen naam en adres op een drol. Dus naar wie moet de boete toe? Voor dat probleem heeft de Amsterdamse politicus Werner Toonk een oplossing. Hij wil van elke hond een beetje kwijl pikken. Daaruit kun je het DNA van een dier aflezen. Een soort slijmerige handtekening dus. Iedereen die daarna in de stront stapt en boos is, kan een beetje poep opsturen naar de gemeente. Die kijkt bij welk DNA deze drol hoort en stuurt een boete naar de baas. In de Amerikaanse stad Seattle doen ze dit al jaren en daar ligt veel minder poep op straat. Toonk kan zijn plan niet meteen uitvoeren, want niet iedereen is enthousiast en het is erg duur. Daarom wil hij beginnen met een proef in één buurt.

Foto: iStock

Klikken op stippen

Door Lotte Stegeman - Vanachter tralies gluren vier bonobo- apen naar hun bezoek. Een moederaap laat haar baby zien. Een andere bonobo tikt vurig op zijn schermje terwijl hij kauwt op de stukjes appel die hij krijgt.

Zes bonobo's in dierentuin Apenheul werken mee aan een onderzoek. Hoofdonderzoeker Mariska Kret en onderzoeks-assistent Linda Jaasma bestudeerden maandenlang hun gedrag. Ze willen ontdekken wat er gebeurt met het reactievermogen van de apen, als ze emotie voelen bij iets wat ze zien. Tegen beloning deden de bonobo's testjes op een touchscreen. Jaasma leerde ze hoe dat moest, samen met de verzorgers van Apenheul. 'Niet gemakkelijk', vertelt ze.

'De apen moesten ook nog leren lang stil te zitten en elkaar niet te storen.' Jaasma legt uit: 'We konden ze niet om de beurt de onderzoeksruimte in sturen. Het zijn groepsdieren. Die willen niet ineens alleen achter de computer.'

Er moesten dus groepen worden gemaakt waarin alle apen zich op hun gemak voelden. Niet simpel. Want zo was er de leider Jill, die altijd haar zin krijgt. Komt zij voorbij, dan gaat de rest opzij. En Bolombo is juist het kneusje van de groep. 'Ik kon heel weinig met hem trainen', vertelt Jaasma. 'Het mocht niet van de rest.' Nu is het onderzoek af, in juni volgt de uitslag. 'Op Yahimba ben ik supertrots! Ze is pas zes', vertelt ze. 'De meeste apen beukten met hun hele vuist op die stip. Maar zij tikte keurig met een uitgestrekt vingertje.'

Stipjes en plaatjes

Hoe het onderzoek werkt? De apen klikken op een stipje in het scherm. Dan volgen twee foto's: een van een bonobo die iets spannends doet zoals vlooien, vechten of paren. En een van een bonobo die helemaal niks doet. Dan zien de apen weer een stip, waar eerst de foto van een spannende bonobo stond of juist die saaie. Van mensen weten we al: hoe emotioneler je reactie op een plaatje, hoe sneller je reageert en dus drukt, op de plek waar het plaatje te zien was. Maar zijn apen daarin nét mensen?

Foto: Apenheul